SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 9. junija 2005*

V zadevi C-135/04,

zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložene 12. marca 2004,

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata G. Valero Jordana in M. van Beek, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožeča stranka,

proti

Kraljevini Španiji, ki jo zastopata N. Díaz Abad in M. Muñoz Pérez, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožena stranka,

* Jezik postopka: španščina.

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, R. Silva de Lapuerta, sodnica, C. Gulmann (poročevalec), R. Schintgen in G. Arestis, sodniki,

generalni pravobranilec: L. A. Geelhoed,
sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 24. februarja 2005,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložile stranke,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 7. aprila 2005

izreka naslednjo

Sodbo

1 Komisija Evropskih skupnosti s tožbo Sodišču predlaga, naj ugotovi, da Kraljevina Španija s tem, da je v provinci Guipúzcoa dovolila lov na grivarja „a contrapasa", ni izpolnila obveznosti iz člena 7(4) Direktive Sveta 79/409/EGS z dne 2. aprila 1979 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L 103, str. 1, v nadaljevanju: Direktiva).

Pravni okvir

Direktiva

2 Člen 7 Direktive določa:

„1. V vsej Skupnosti se vrste iz Priloge II zaradi svojega populacijskega nivoja, geografske razporeditve in stopnje razmnoževanja lahko lovijo skladno z nacionalno zakonodajo. Države članice zagotovijo, da lov na te vrste

ne ogroža prizadevanj za njihovo ohranitev na območju njihove razširjenosti.

[...]

4. Države članice zagotovijo, da je lov, skupaj s sokolarstvom, če to obstaja, kot se izvaja skladno z veljavnimi nacionalnimi predpisi, usklajen z načeli smotrne rabe in ekološko uravnoteženega nadzora nad zadevnimi vrstami ptic in da je ta praksa glede populacij vrst, zlasti selitvenih vrst, združljiva z ukrepi iz člena 2. Države članice zagotovijo zlasti, da se vrste, za katere se uporabljajo predpisi, ki urejajo lov, ne lovijo v času vzreje mladičev ali med različnimi fazami razmnoževanja. Če gre za selitvene vrste, zagotovijo zlasti, da se vrste, za katere se uporabljajo predpisi, ki urejajo lov, ne lovijo v času razmnoževanja ali v času vrnitve na gnezditvena območja. Države članice predložijo Komisiji vse ustrezne informacije o praktični uporabi svojih predpisov, ki urejajo lov."

3 Grivar je naveden v Prilogi II k Direktivi.

4 V skladu s členom 9(1) Direktive velja:

„Države članice lahko odstopajo od določb členov 5, 6, 7 in 8, kadar ni na voljo druge zadovoljive rešitve, zaradi:

[...]

(c) dopustitve ujetja, posedovanja ali druge sprejemljive oblike uporabe določenih ptic v majhnem številu pod strogo nadzorovanimi pogoji in na selektivni podlagi."

Nacionalno pravo

5 Na podlagi osme dodatne določbe zakona 40/97 z dne 5. novembra 1997 o spremembah zakona 4/89 z dne 27. marca 1989 o ohranitvi naravnih habitatov ter prostoživečih rastlinstva in živalstva (BOE z dne 6. novembra 1997), pristojni organ lahko, kadar ni na voljo nobene druge zadovoljive rešitve, dovoli lov na selitvene vrste, ki niso ogrožene, med različnimi fazami njihovega razmnoževanja in med vrnitvijo na gnezditvena območja, da bi bilo na tradicionalnih območjih pod strogo nadzorovanimi razmerami in na selektivni podlagi omogočeno ujetje, posedovanje ali druge sprejemljive oblike uporabe določenih vrst, ki se lovijo v majhnem številu in v okviru omejitev, potrebnih za zagotovitev ohranitve vrste.

6 Oddelek za kmetijstvo in okolje Diputación Foral de Guipúzcoa vsako leto sprejme odlok, s katerim za zadevno obdobje dovoli lov na grivarja med vrnitvijo na

gnezditvena območja (lov „a contrapasa"), navadno za obdobje, ki traja od 15. februarja do 25. marca.

Dejansko stanje

7 Februarja 1998 je Komisija prejela pritožbo v zvezi z dovoljenjem za lov na grivarja na način „a contrapasa" v provinci Guipúzcoa.

8 Španski organi, na katere je bil glede tega naslovljen dopis z dne 23. marca 1998, so 30. junija 1998 trdili, da je dovoljenje za ta način lova upravičeno zaradi:

— povpraševanja in družbenih pritiskov glede na to, da je lov „a contrapasa" tradicionalen način lova;

— izredno majhnih oziroma neobstoječih posledic tega lova na ohranitev vrste;

— omejevalnih pogojev, ki jih odlok Diputación Foral de Guipúzcoa določa za lov na grivarja;

— neobstoja drugih zadovoljivih rešitev, ki bi lahko nadomestile dejstvo, da se pod določenimi pogoji dovolijo ujetje, posedovanje ali druge sprejemljive oblike uporabe določenih ptic v majhnem številu.

9 Meneč, da Kraljevina Španija s tem, da je v provinci Guipúzcoa dovolila lov „a contrapasa" na grivarja, ni izpolnila obveznosti iz člena 7(4) Direktive, je Komisija 30. aprila 1999 na špansko vlado naslovila pisni opomin.

10 Z dopisom z dne 23. julija 1999 je navedena vlada navedla, da je leta 1998 23.875 lovcev zgolj 39 dni sodelovalo v lovni dobi s tem načinom, kar kaže na povpraševanje in družbeni pritisk v podporo tej vrsti lova na območju province Guipúzcoa. Upoštevajoč te pritiske, ni bilo druge možnosti, kot da se je – skupaj z vsemi potrebnimi omejitvami – dovolil lov na grivarja „a contrapasa", saj ta vrsta trenutno ne izumira. Končno je v tem dopisu opredeljeno, da je bilo leta 1998 ubitih le 1013 grivarjev, leta 1999 pa 1158. Lov „a contrapasa" naj bi tako spoštoval načeli smotrne rabe in uravnoteženega nadzora zadevne vrste.

11 Ocenjujoč, da je iz pojasnil španskih organov razvidno, da niso izpolnili svojih obveznosti iz člena 7(4) Direktive, je Komisija 8. februarja 2000 na Kraljevino Španijo naslovila obrazloženo mnenje, v katerem jo je pozvala, naj sprejme ukrepe, potrebne za uskladitev, v roku dveh mesecev od njegovega prejema.

12 Ker Kraljevina Španija ni sprejela nobenih ukrepov v skladu z navedenim obrazloženim mnenjem, je Komisija menila, da očitana neizpolnitev še traja in se odločila vložiti to tožbo.

Tožba

Trditve strank

13 Komisija trdi, da lov, obravnavan v tej zadevi, ki poteka med vrnitvijo grivarja na njegova gnezditvena območja, sodi v okvir prepovedi, določene v členu 7(4) Direktive. Vendar očitanega lova ni mogoče upravičiti na podlagi ureditve odstopanj, določene v členu 9 te Direktive. Ker je namen dovolitve lova na grivarja „a contrapasa" podaljšanje običajne lovne dobe te vrste na območju, na katerem se ta vrsta takrat že nahaja, pogoj, da ni na voljo druge zadovoljive rešitve, v obravnavani zadevi ni izpolnjen.

14 Španska vlada v zvezi s tem navaja, da je zahteva iz člena 9(1) Direktive, in sicer da ni na voljo druge zadovoljive rešitve, smiselna le ob drugih razlogih za odstopanje, kot so tisti iz točke (c) te določbe. Dejansko naj razen prepovedi lova ne bi bila mogoča nobena druga zadovoljiva rešitev, ki bi lahko nadomestila dopustitev, pod določenimi pogoji, ujetja, posedovanja ali druge sprejemljive oblike uporabe določenih ptic v majhnem številu, kot to določa člen 9(1)(c) Direktive. Navedena vlada navaja, da v vsakem primeru lov na grivarja, dovoljen med njegovo vrnitvijo na

gnezditvena območja, poteka na drugem območju kot je območje, na katerem je lov dovoljen v redni lovni dobi. Tako naj bi se preže, ki se nahajajo v notranjosti in se uporabljajo za ta lov v mesecih oktobru in novembru (obdobje selitve), večinoma nahajale na drugih območjih kot preže, ki se uporabljajo v mesecih februarju in marcu (obdobje vrnitve), saj se te nahajajo večinoma vzdolž obale, na mestih, na katerih se grivar med selitvijo v mesecih oktobru in novembru ne nahaja. Torej naj ne bi bilo druge zadovoljive rešitve, ki bi lahko pomenila alternativo lovu na grivarja med vrnitvijo te vrste na njena gnezditvena območja. Poleg tega naj ne bi ta lov v ničemer ogrožal ohranitve populacije te vrste na zadovoljivi ravni.

Presoja Sodišča

15 Po določbah člena 7(1) Direktive se vrste iz Priloge II lahko lovijo v okvirih, ki jih določa nacionalna zakonodaja. Odstavek 4 tega člena pa določa, da se selitvenih vrst, za katere se uporabljajo nacionalni predpisi, ki urejajo lov, zlasti ne sme loviti med vrnitvijo na gnezditvena območja.

16 Tako za grivarja veljata ti določbi. Tako ga ni mogoče loviti med vrnitvijo na gnezditvena območja.

17 Vendar člen 9(1)(c) Direktive dopušča možnost, da se ob spoštovanju pogojev iz te določbe lahko dovoli lov na vrste iz Priloge II v obdobjih, navedenih v členu 7(4) Direktive, torej tudi med vrnitvijo na gnezditvena območja (glej v tem smislu sodbo z dne 16. oktobra 2003 v zadevi Ligue pour la protection des oiseaux in drugi, C-182/02, Recueil, str. I-12105, točke od 9 do 11).

18 Med pogoji, ki morajo biti izpolnjeni za to, da se ta lov lahko dovoli na podlagi člena 9(1)(c) Direktive, je zlasti ta, da ni na voljo druge zadovoljive rešitve (glej zgoraj navedeno sodbo Ligue pour la protection des oiseaux in drugi, točka 15).

19 Vendar ni mogoče šteti, da je ta pogoj izpolnjen, če lovna doba, dovoljena na podlagi odstopanja, po nepotrebnem sovpada z obdobji, za katera Direktiva ureja posebno varstvo. Take potrebe zlasti ni, če ima ukrep, ki dovoli lov iz naslova odstopanja, za svoj edini cilj podaljšanje lovne dobe določenih vrst ptic na območjih, na katerih se te že nahajajo v lovni dobi, določeni v skladu s členom 7 Direktive (glej zgoraj navedeno sodbo Ligue pour la protection des oiseaux in drugi, točka 16).

20 V obravnavani zadevi je treba izpostaviti, da lovna doba za grivarja, odprta na podlagi odstopanja, v provinci Guipúzcoa po nepotrebnem sovpada z obdobji, v katerih Direktiva določa posebno varstvo.

21 Dejansko iz navedb pred Sodiščem izhaja, da so območja v provinci Guipúzcoa v obdobju redne lovne dobe malo oddaljena od območij, na katerih se ta vrsta nahaja le v času vrnitve na gnezditvena območja. Prav tako so ta prva območja lahko dostopna lovcem, ki prebivajo na teh drugih območjih.

22 Ugotoviti je torej treba, da odloki, ki jih vsako leto sprejmejo pristojni organi province Guipúzcoa in ki dovoljujejo lov na grivarja, na podlagi odstopanja, na območjih te province, zlasti v določenih obalnih občinah, na katerih se ta vrsta nahaja le pri vrnitvi na svoja gnezditvena območja, v bistvu le podaljšujejo lovno dobo za grivarja na geografskem območju, ki ga sestavlja provinca Guipúzcoa, območje, ki ga je treba, upoštevajoč zgoraj navedeno, šteti za enotno območje, na katerem se zadevna vrsta že nahaja v lovni dobi, določeni v skladu s členom 7 Direktive.

23 Ker pogoj, da ni na voljo druge zadovoljive rešitve v obravnavani zadevi, ni izpolnjen, lova na grivarja v času vrnitve te vrste na gnezditveno območje ni mogoče dovoliti na podlagi člena 9(1)(c) Direktive.

24 Posledično ta lov krši člen 7(4) Direktive.

25 Te ugotovitve ne omajajo trditve španske vlade, po katerih na eni strani grivar ni ogrožena vrsta, in na drugi strani, da je lov nanj v Združenem kraljestvu dovoljen celo leto, končno pa so španski sodni organi menili, da so odloki, ki v provinci Guipúzcoa dovoljujejo lov na grivarja „a contrapasa" v skladu s špansko zakonodajo o lovu, ki naj bi bila v skladu z Direktivo.

26 Dejansko prvi trditvi, na kateri se sklicuje, nista v zvezi s pogojem, da ni na voljo druge zadovoljive rešitve, in posledično nista take vrste, da bi omajali ugotovitev iz točke 22 te sodbe.

27 Tretja trditev je neupoštevna, ker je bilo ugotovljeno, da lov „a contrapasa" krši člen 7(4) Direktive.

28 Tako je treba ugotoviti, da Kraljevina Španija s tem, da je v provinci Guipúzcoa dovolila lov na grivarja „a contrapasa", ni izpolnila obveznosti iz člena 7(4) Direktive.

Stroški

29 V skladu s členom 69(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Komisija je predlagala, naj se Kraljevini Španiji naloži plačilo stroškov, in ker ta s svojimi predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

1. **Kraljevina Španija s tem, da je v provinci Guipúzcoa dovolila lov na grivarja „a contrapasa“, ni izpolnila obveznosti iz člena 7(4) Direktive Sveta 79/409/EGS z dne 2. aprila 1979 o ohranjanju prosto živečih ptic.**

2. **Kraljevini Španiji se naloži plačilo stroškov.**

Podpisi